

FREDRIKSTAD TINGRETT

DOM

Avsagt: 8. februar 2019 i Fredrikstad tingrett

Saksnr.: 18-181753TVI-FRED

Dommer: Dommerfullmektig Rune Mykkeltvedt m/alm.
fullmakt

Saken gjelder: Fastsettelse av erstatningssum ved forsikringsoppgjør

Leif Haakon Kristoffersen

Prosessfullmektig Camillo Mordt

mot

Fremtind Forsikring AS

Advokat Marit Bauge
v/advokatfullmektig Magnus Jensløyken
Olansen

Saken gjelder:

Saken gjelder fastsettelse av erstatningssum ved forsikringsoppgjør. Gjenstandene som skal erstattes er ett gullur, ett gullarmbånd og tre gullkjeder. Spørsmålet retten skal ta stilling til er hvordan og til hvilken pris gjenstandene skal verdsettes.

Kort fremstilling av saken:

Leif Haakon Kristoffersen arvet i 1997 en del verdigjenstander etter sine avdøde foreldre. Den 26. mars 2017 ble Kristoffersen utsatt for et innbrudd i egen bolig hvor flere av de arvede gjenstandene ble stjålet, herunder sølvttøy, smykker og mynter. Kristoffersen er omfattet av en kollektiv avtale som blant annet gir innboforsikring hos SpareBank 1 Skadeforsikring AS, nå Fremtind Forsikring AS.

Kristoffersen meldte innbruddet til forsikringsselskapet som 6. april 2017 var på befaringsbesøk. Skadeinspektør var Ingrun Torås. Torås utarbeidet en skaderapport og en verdivurdering. I verdivurderingen ble det lagt til grunn en total erstatningssum på kr 226 766. Gullarmbåndet ble her taksert til kr 5 000 mens gullkjedene ble taksert til kr 3 000 pr. stykk. Fra dette ble det gjort fradrag på 25 % av prisen for å ta høyde for forsikringsselskapets rabattordning ved gjenkjøp. Etter fradrag for rabatten ble erstatningssummen for gullarmbåndet kr 3 750 og for gullkjedene kr 2 250 pr. stk. Når det gjaldt grunnlaget for prisfastsettelsen, viste Torås i e-post til Kristoffersen 30. august 2017 til at: «For smykkene har vi gått ut fra takstbrevet og lagt til prisstigning». Takstbrevet det her er tale om, er et takstbrev utarbeidet av gullsmed Truls Ambjørnsen AS som Kristoffersen i 2012 engasjerte for å få taksert en del verdigjenstander.

Saken ble 15. november 2017 behandlet i forsikringsselskapets interne klageorgan «Klageservice». Her ble Kristoffersen blant annet også tilkjent erstatning på kr 6 000 for et gullur. Gulluret var blitt omtalt i registreringsforretning avholdt ved arveoppgjøret i 1997, og Klageservice tok ved utmålingen av erstatningssummen utgangspunkt i dette med tillegg for prisstigningen. Det ble for gulluret ikke gjort noe prosentvis fradrag for gjenkjøpspris.

Da Kristoffersen har vært uenig i flere sider ved erstatningsutmålingen, herunder hvordan og til hvilken pris armbåndet, gullkjedene og gulluret skal verdsettes, har saken vært innklaget til Finansklagenemndas sekretariat og Finansklagenemnda Skade.

Finansklagenemnda Skade avviste 11. oktober 2018 klagen med den begrunnelse at saken reiser bevismessige spørsmål som ikke egner seg for skriftlig saksbehandling.

Etter klagerundene og forlik mellom partene har Kristoffersen totalt fått utbetalt kr 251 178. Klagen over de her omtvistede gjenstandene har ikke ført frem, og utbetalingen

har således utgjort kr 3 750 for gullarmbåndet, kr 2 250 pr. gullkjede og kr 6 000 for gulluret.

Kristoffersen innga stevning til Fredrikstad tingrett 3. desember 2018 for å få fastsatt hvordan og til hvilken pris gjenstandene skal verdsettes.

Saksøker – Leif Haakon Kristoffersen – har i korte trekk gjort gjeldende:

Forsikringsselskapet har fastsatt feil pris for gulluret, gullarmbåndet og de tre gullkjedene.

Alle gjenstandene skal erstattes etter gjenskaffelsespris, jf. forsikringsvilkårenes pkt. 5.2. Dette gjelder også gulluret. Gulluret er gammelt og omfattes av erstatningsvilkårenes pkt. 5.3.2 hvor det heter at «[s]mykker og andre gjenstander av edelt metall, erstattes med gjenanskaffelsespris». Forsikringsklagenemnda har i uttalelsene 16. oktober 1990 betegnet et tilsvarende ur som et «smykke».

Forsikringsselskapet har ikke gitt noen nærmere forklaring på hvordan gjenstandene er verdsatt. Gullarmbåndet og gullkjedene var ikke en del av de gjenstandene som ble taksert av gullsmed Truls Ambjørnsen AS i 2012 og taksten kan således ikke legges til grunn for erstatningsutmålingen. Videre ble takstbrevet fra arveoppgjøret i 1997 utarbeidelse med henblikk på en rettferdig fordeling av boets eiendeler mellom arvingene, og gir ikke et reelt bilde av gullurets verdi. Heller ikke takstbrevet kan således legges til grunn for erstatningsutmålingen.

Gullarmbåndet og gullkjedene er av 18 karat gull og kjøpt av Kristoffersens far som var kaptein for et tankrederi som seilte i Asia. Gullsmed Truls Ambjørnsen AS har 21. oktober 2017 taksert gullarmbåndet til å ha en gjenskaffelsesverdi på ca. kr 25 000. Ett av gullkjedene er taksert til å ha en gjenskaffelsesverdi på ca. kr 30 000. Takseringen er gjort på bakgrunn av Kristoffersen beskrivelse av smykkene samt et bilde av Kristoffersens mor som bærer armbåndet og kjedet. Det er ikke grunn til å tro at de to andre gullskjedene hadde noen lavere verdi, og for disse kreves det erstattet kr 12 750 for hvert av kjedene.

Gulluret var dobbelkapslet og av merket Tissot. Uret ble rundt 1980 taksert til kr 45 000, uten at det har vært mulig å oppdrive dokumentasjon på dette. Etter søk på internett er det kun funnet ett tilsvarende ur som ligger til salgs for kr 59 245. Gjenskaffelsesprisen synes derfor å være omkring kr 60 000.

Samlet sett krever Kristoffersens kr 140 500 minus kr 16 500 som allerede er utbetalt, hvilket utgjør kr 124 000.

Saksøker har nedlagt slik påstand:

1. SpareBank 1 Skadeforsikring AS erstatter Leif Haakon Kristoffersen kr 124 000.

2. Leif Haakon Kristoffersen tilkjennes saksomkostninger.

Saksøkte – SpareBank 1 Forsikring AS, nå Fremtind Forsikring AS – har i korte trekk gjort gjeldende:

Kristoffersen har allerede fått utbetalt kr 251 178. Medregnet rabatter utgjøre dette kr 291 118. Uret, armbåndet og de tre kjedene er verdsatt på riktig måte og til riktig pris.

Erstatningen kan ikke overstige det selskapet må betale for reparasjon eller gjenanskaffelse, jf. forsikringsvilkårene pkt. 5.1. Erstatning kan enten skje ved gavekort hos en av forsikringsselskapets samarbeidspartnere eller ved kontantoppgjør, og forsikringsselskapet kan avgjøre hvilken oppgjørsform som skal benyttes. Forsikringsselskapet har en avtale med Mestergull som gir 25 % rabatt ved kjøp av smykker. Ved valg av kontantoppgjør skal denne rabatten komme til fradrag. Fradrag for et forsikringsselskaps rabattordninger ved gjenanskaffelse følger av praksis, jf. Forsikringsskadenemndas uttalelse 28. juni 1999.

Uret kan ikke anses som «[s]mykker og andre gjenstander av edelt metall», jf. forsikringsvilkårenes pkt. 5.3.2. Uret skal således regnes som en gjenstand overtatt ved arv og erstattes etter sin omsetningsverdi som brukt, jf. pkt. 5.1.

Det er Kristoffersen som må sannsynliggjøre det tapet som er lidt, og det stilles strenge krav til dokumentasjon, jf. Forsikringsklagenemndas uttalelse 24. juni 2002 og Finansklagenemnda Skades uttalelse 20. desember 2012. Det er ikke dokumentert at gjenstandene har høyere verdi enn det som allerede er erstattet.

All informasjon om armbåndet og kjedene er gitt av Kristoffersen selv. Taksten fra Gullsmed Truls Ambjørnsen AS fra 2017 har for mange usikkerhetsmomenter til å kunne danne grunnlag for erstatningsutmålingen. Det er påfallende at de aktuelle gjenstandene, som fremstår som de mest verdifulle, ikke ble taksert i 2012.

Registreringsforretningen fra 1997 må legges til grunn ved fastsettelse av urets verdi. Uret ble her prissatt til kr 5 000. Hensyntatt prisstigning er uret riktig prissatt til kr 6 000.

Saksøkte har nedlagt slik påstand:

1. SpareBank 1 Skadeforsikring AS frifinnes.
2. SpareBank 1 Skadeforsikring AS tilkjennes saksomkostnader.

Rettsens vurdering:

Forsikringsselskapet betviler ikke at Kristoffersen har blitt frastjålet de aktuelle gjenstandene og at han var eier av disse. Det er heller ikke gjort gjeldende at det foreligger noen øvre beløpsgrense for erstatningsutmålingen. Utgangspunktet må således være at

Kristoffersen skal ha full erstatning for sitt økonomiske tap innenfor forsikringsavtalens rammer. Dette uavhengig av den totale erstatningssum Kristoffersen allerede har fått utbetalt.

Retten må først ta stilling til hvordan gjenstandene skal verdsettes.

Av forsikringsvilkårenes pkt. 5.1 fremgår det at erstatningen ikke kan overstige det selskapet må betale for reparasjon eller gjenanskaffelse. Videre fremgår det at selskapet kan bestemme hvilken oppgjørsform som skal benyttes. Retten finner på denne bakgrunn at det ved valg av kontantoppgjør kan gjøres fradrag for den rabatten selskapet ville fått ved erstatning i form av gavekort hos en av selskapets samarbeidspartnere. At et forsikringsselskap kan gjøre et slik fradrag følge også av praksis fra forsikringsklagenemda, jf. uttalelse 28. juni 1999. For smykker har selskapet en avtale med Mestergull på 25 % rabatt.

Partene er enige om at gullarmbåndet og de tre gullkjedene er å anse som «[s]mykker og andre gjenstander av edelt metall» og at disse således skal erstattes etter sin gjenskaffelsespris, jf. forsikringsvilkårenes pkt. 5.3.2. Når det gjelder gulluret, anfører forsikringsselskapet at dette ikke er å anse som et smykke eller annen gjenstand av edelt metall, og at dette således skal regnes som en «gjenstand overtatt brukt, enten ved arv, gave eller kjøp» som skal erstattes etter sin omsetningsverdi som brukt, jf. forsikringsvilkårenes pkt. 5.3.

På bakgrunn av informasjon i takstbrevet fra 1997 samt forklaring fra Kristoffersen og hans bror, Halvor Joubert Kristoffersen, legge retten til grunn at det her er tale om et dobbelkapslet gullur (lommeur) av merket Tissot. Kristoffersen har ikke kunnet fastslå urets alder, men anslår at dette ble kjøpt på 60-70-tallet. Pensjonert gullsmed Lars Hjalmar Gunset har for retten forklart at et gullur i bransjen normalt omtales som en klokke og ikke som et smykke. Det er imidlertid uklart for retten at om dette kun gjelder nye gullur eller om også eldre ur normalt omtales som klokker. Kristoffersen har på sin side anført at gulluret må regnes som et «smykke» og vist til Forsikringsklagenemnda uttalelsene 16. oktober 1990 hvor det heter at:

«Forsikringsskadenemnda antar at det under dagens forhold ikke er mange som går rundt med et 53 år gammelt dobbelkapslet gullur for å følge med i tiden. Nemnda er således enig i at uret må anses som et 'smykke' beregnet på spesielle anledninger (...).»

Retten deler forsikringsklagenemdas syn og finner at uret nærmest er å regne som et «smykke eller annen gjenstand av edelt metall» som skal erstattes etter sin gjenskaffelsespris, jf. forsikringsvilkårenes pkt. 5.3.2.

Retten må videre ta stilling til hva som utgjør gjenstandenes gjenskaffelsespris. Retten legger til grunn at gjenskaffelsespris tilsvarer nypris i butikk med eventuelt fradrag for forsikringsselskapets rabatt. Det påligger Kristoffersen å sannsynliggjøre det tapet som er lidt.

Skadeinspektør Ingrun Torås har på vegne av forsikringsselskapet fastsatt prisen på gjenstandene til kr 3 750 for gullarmbåndet, kr 2 250 pr. gullkjede og kr 6 000 for gullet. For gullarmbåndet og gullkjedene er det gjort fradrag i henhold til forsikringsselskapets rabattordning, mens det for uret ikke er gjort et slikt fradrag. Retten forstår det slik at dette skyldes at uret ikke kan oppdrives hos noen av selskapets samarbeidspartnere og at det sålede ikke kan oppnås noen rabatt.

Når det gjelder gullarmbåndet og gullkjedene, har Torås i e-post til Kristoffersen 30. august 2017 vist til at: «For smykkene har vi gått ut fra takstbrevet og lagt til prisstigning». Takstbrevet det her er tale om, er et takstbrev utarbeidet av gullsmed Truls Ambjørnsen AS som Kristoffersen i 2012 engasjerte for å få taksert en del verdigjenstander. Kristoffersen har vist til at de aktuelle smykkene det her er tale om ikke var en del av gjenstandene som ble taksert. Forsikringsselskapet har fremholdt at det er påfallende at disse smykkene ikke skal ha blitt taksert da disse angivelig skal være de mest verdifulle. Selskapet har imidlertid ikke anført at det foreligger svik el. fra Kristoffersens side. Etter hva retten kan se, har selskapet verken i sin korrespondanse med Kristoffersen eller for retten avklart hvilke gjenstander i takstbrevet de mener svarer til gjenstandene som her skal erstattes. Retten finner etter dette å måtte legge til grunn at de aktuelle gjenstanden ikke var en del av gjenstandene som ble taksert i 2012.

Kristoffersen har i forbindelse med forsikringsoppgjøret beskrevet gullarmbåndet og gullkjedene. Ett av kjedene er omtalt som «kjede anker» og skal være ca. 50 cm langt og 4,4 mm tykt. De to andre kjedene er omtalt som «kjede panser» og skal være hhv. 50 og 45 cm lange og 5,6 mm tykke. Ett av kjedene fremgår av et bilde av Kristoffersens mor hvor hun også bærer det aktuelle armbåndet. Kristoffersen har videre forklart at smykkene ble kjøpt av hans far som var kaptein for et tankrederi som blant annet seilte i Asia. Faren var gjerne borte opp mot 2,5 år av gangen og disse smykkene var gaver han hadde med tilbake til Kristoffersens mor. Kristoffersens far ønsket hans mor kun det beste, hvilket taler for at smykkene hadde ordentlig kvalitet. Disse forholdene er blitt bekreftet i retten av Kristoffersens bror, Halvor Joubert Kristoffersen. Kristoffersens tidligere ektefelle, Wigdis Dalan Kristoffersen, har for retten bekreftet at hun har sett disse smykkene og fant de så verdifulle at hun ikke turte å bruke dem.

Gullsmed Truls Ambjørnsen AS har på bakgrunn av Kristoffersens beskrivelse og bildet av moren taksert gullarmbåndet til å ha en gjenskaffelsesverdi på ca. kr 25 000. Gullkjedet moren brukte på bildet er taksert til å ha en gjenskaffelsesverdi på ca. kr 30 000. Videre har pensjonert gullsmed Lars Hjalmar Gunset i sin forklaring for retten vist til at det er svært

stor sannsynlighet for at smykkene er av 18 karat gull, da det i Asia ikke er vanlig med en lavere gullgehalt. Han anslår at et gullsmykke som det beskrevne vil være verdt rundt kr 45 000.

Etter dette finner retten det sannsynliggjort at de aktuelle gjenstandene er verdt vesentlig mer enn det som er lagt til grunn av forsikringsselskapet. På bakgrunn av tekstrapporten fra Gullsmed Truls Ambjørnsen AS og uttalelser fra pensjonert gullsmed Lars Hjalmar Gunset, finner retten det videre sannsynliggjort at et gullarmbånd som det beskrevne er verdt kr 25 000, mens gullkjedet er verdt kr 30 000. Når det gjelder de to andre kjedene, legger retten til grunn at disse minst er verdt kr 12 750 pr stk., slik krevd av Kristoffersen. Da disse kjedene trolig er verdt vesentlig mer, finner retten at det ikke bør gjøres fradrag for forsikringsselskapets rabattordning.

Når det gjelder gullet, har forsikringsselskapet erstattet dette med kr 6 000. Prisen er fastsatt på bakgrunn av takstbrevet fra 1997 med justering for prisstigning. Kristoffersen har på sin side anført at takstbrevet kun ble utarbeidelse med henblikk på en rettferdig fordeling av boets eiendeler mellom arvingene, og gir dermed ikke et reelt bilde av gulletets verdi. Kristoffersens bror, Halvor Joubert Kristoffersen, som også var en del av arveoppgjøret, har for retten bekreftet at takstbrevet ikke ga uttrykk for de angitte gjenstandenes egentlige verdi.

Kristoffersen viser til at gullet i 1980 ble taksert til kr 45 000. Det foreligger imidlertid ingen dokumentasjon på dette. Pensjonert gullsmed Lars Hjalmar Gunset har for retten anslått at et slikt ur i dag trolig vil koste kr 50-60 000. Etter søk på internett har Kristoffersen kun funnet ett tilsvarende ur som ligger til salgs for kr 59 245.

På denne bakgrunn finner retten det sannsynliggjort at også gullet er verdt vesentlig mer enn det som er lagt til grunn av forsikringsselskapet. Retten finner det sannsynliggjort at gjenskaffelsesprisen utgjør kr 60 000.

Etter dette finner retten at Kristoffersen har krav på å få erstattet kr 140 500 minus kr 16 500 som allerede er utbetalt. Dette utgjør kr 124 000.

Etter dette har Kristoffersen fått medhold fullt ut og således vunnet saken, jf. tvisteloven § 20-2 annet ledd. Kristoffersen har dermed krav på å få erstattet sine sakskostnader fra forsikringsselskapet innenfor de rammer som følger av tvisteloven § 10-5. Retten finner ikke grunnlag for å fritta forsikringsselskapet for kostnadsansvaret etter tvisteloven § 20-2 tredje ledd eller § 20-4.

Camillo Mordt har på vegne av Kristoffersen krevd dekket kr 32 355 i sakskostnader. Mordt opererte som advokat frem til nyttår og har krevd MVA for 12 timer arbeid i 2018.

Det kreves også dekket rettsgebyret. Det ble ikke fremsatt innsigelser mot kostnadsoppgaven og retten finner å kunne ta kravet til følge.

DOMSSLUTNING

1. SpareBank 1 Skadeforsikring AS, nå Fremtind Forsikring AS, dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelse å utbetale erstatning til Leif Haakon Kristoffersen med 124 000 – hundreogtjuefiretusen – kroner.

2. SpareBank 1 Skadeforsikring AS, nå Fremtind Forsikring AS, dømmes til innen 2 – to – uker fra forkynnelse å dekke Leif Haakon Kristoffersens sakskostnader med 32 355 – trettitotusentrehundreogfemtifem – kroner.

Retten hevet.

Rune Mykkeltvedt

Veiledning om anke i sivile saker vedlegges.

Veiledning om anke i sivile saker

I sivile saker er det reglene i tvisteloven kapitler 29 og 30 som gjelder for anke. Reglene for anke over dommer, anke over kjennelser og anke over beslutninger er litt ulike. Nedenfor finner du mer informasjon og veiledning om reglene.

Ankefrist og gebyr

Fristen for å anke er én måned fra den dagen avgjørelsen ble gjort kjent for deg, hvis ikke retten har fastsatt en annen frist. Disse periodene tas ikke med når fristen beregnes (rettsferie):

- fra og med siste lørdag før palmesøndag til og med annen påskedag
- fra og med 1. juli til og med 15. august
- fra og med 24. desember til og med 3. januar

Den som anker, må betale behandlingsgebyr. Du kan få mer informasjon om gebyret fra den domstolen som har behandlet saken.

Hva må ankeerklæringen inneholde?

I ankeerklæringen må du nevne

- hvilken avgjørelse du anker
- hvilken domstol du anker til
- navn og adresse på parter, stedfortredere og prosessfullmektiger
- hva du mener er feil med den avgjørelsen som er tatt
- den faktiske og rettslige begrunnelsen for at det foreligger feil
- hvilke nye fakta, bevis eller rettslige begrunnelser du vil legge fram
- om anken gjelder hele avgjørelsen eller bare deler av den
- det kravet ankesaken gjelder, og hvilket resultat du krever
- grunnlaget for at retten kan behandle anken, dersom det har vært tvil om det
- hvordan du mener at anken skal behandles videre

Hvis du vil anke en tingrettsdom til lagmannsretten

Dommer fra tingretten kan ankes til lagmannsretten. Du kan anke en dom hvis du mener det er

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i dommen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Hvis du ønsker å anke, må du sende en skriftlig ankeerklæring til den tingretten som har behandlet saken. Hvis du fører saken selv uten advokat, kan du møte opp i tingretten og anke muntlig. Retten kan tillate at også prosessfullmektiger som ikke er advokater, anker muntlig.

Det er vanligvis en muntlig forhandling i lagmannsretten som avgjør en anke over en dom. I ankebehandlingen skal lagmannsretten konsentrere seg om de delene av tingrettens avgjørelse som er omtvistet, og som det er knyttet tvil til.

Lagmannsretten kan nekte å behandle en anke hvis den kommer til at det er klart at dommen fra tingretten ikke vil bli endret. I tillegg kan retten nekte å behandle noen krav eller ankegrunner, selv om resten av anken blir behandlet.

Retten til å anke er begrenset i saker som gjelder formuesverdi under 125 000 kroner

Hvis anken gjelder en formuesverdi under 125 000 kroner, kreves det samtykke fra lagmannsretten for at anken skal kunne bli behandlet.

Når lagmannsretten vurderer om den skal gi samtykke, legger den vekt på

- sakens karakter
- partenes behov for å få saken prøvd på nytt
- om det ser ut til å være svakheter ved den avgjørelsen som er anket, eller ved behandlingen av saken

Hvis du vil anke en tingretts kjennelse eller beslutning til lagmannsretten

En *kjennelse* kan du som hovedregel anke på grunn av

- feil i de faktiske forholdene som retten har beskrevet i kjennelsen
- feil i rettsanvendelsen (at loven er tolket feil)
- feil i saksbehandlingen

Kjennelser som gjelder saksbehandlingen, og som er tatt på bakgrunn av skjønn, kan bare ankes dersom du mener at skjønnsutøvelsen er uforsvarlig eller klart urimelig.

En *beslutning* kan du bare anke hvis du mener

- at retten ikke hadde rett til å ta denne typen avgjørelse på det lovgrunnlaget, eller
- at avgjørelsen åpenbart er uforsvarlig eller urimelig

Hvis tingretten har avsagt dom i saken, kan tingrettens avgjørelser om saksbehandlingen ikke ankes særskilt. Da kan dommen isteden ankes på grunnlag av feil i saksbehandlingen.

Kjennelser og beslutninger anker du til den tingretten som har avsagt avgjørelsen. Anken avgjøres normalt ved kjennelse etter skriftlig behandling i lagmannsretten.

Hvis du vil anke lagmannsrettens avgjørelse til Høyesterett

Høyesterett er ankeinstans for lagmannsrettens avgjørelser.

Anke til Høyesterett over *dommer* krever alltid samtykke fra Høyesteretts ankeutvalg. Samtykke gis bare når anken gjelder spørsmål som har betydning utover den aktuelle saken, eller det av andre grunner er særlig viktig å få saken behandlet av Høyesterett. Anke over dommer avgjøres normalt etter muntlig forhandling.

Høyesteretts ankeutvalg kan nekte å ta anker over *kjennelser* og *beslutninger* til behandling.

Hvis de blir tatt til behandling, er det som regel hvis spørsmålet har betydning utover den aktuelle saken, hvis andre hensyn taler for at anken bør prøves, eller hvis saken reiser omfattende bevisspørsmål.

Når en anke over kjennelser og beslutninger i tingretten er avgjort ved kjennelse i lagmannsretten, kan avgjørelsen som hovedregel ikke ankes videre til Høyesterett.

Anke over lagmannsrettens kjennelser og beslutninger avgjøres normalt etter skriftlig behandling i Høyesteretts ankeutvalg.